

- 1) De artikelen 43 EG en 48 EG staan in de weg aan een nationale wettelijke regeling als bedoeld in het hoofdgeding, die in geval van overdracht onder de waarde van aandelen van vennootschappen de overdrager uitsluit van uitstel van belastingheffing over de op die aandelen gerealiseerde meerwaarde wanneer de overdracht plaatsvindt aan een buitenlandse rechtspersoon waarin de overdrager rechtstreeks of indirect een deelneming heeft — mits deze deelneming hem een zodanige invloed op de besluiten van die buitenlandse rechtspersoon verleent dat hij de activiteiten ervan kan bepalen —, of aan een Zweedse naamloze vennootschap die een filiaal is van zulk een buitenlandse rechtspersoon.
- 2) De artikelen 56 EG en 58 EG staan in de weg aan een nationale wettelijke regeling als bedoeld in het hoofdgeding, die in geval van overdracht onder de waarde van aandelen van vennootschappen de overdrager uitsluit van uitstel van belastingheffing over de op die aandelen gerealiseerde meerwaarde, wanneer de overdracht plaatsvindt aan een buitenlandse rechtspersoon waarin de overdrager rechtstreeks of indirect een deelneming heeft die hem niet een zodanige invloed op de besluiten van die buitenlandse rechtspersoon verleent dat hij de activiteiten ervan kan bepalen.

(¹) PB C 45 van 10.2.2001.

(Frankrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Cofidis SA en Jean-Louis Fredout, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, kamerpresident, C. W. A. Timmermanns, D. A. O. Edward, A. La Pergola en P. Jann (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 21 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Richtlijn 93/113/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, verzet zich tegen een nationale regelgeving die, in het kader van een vordering die door een verkoper is ingediend tegen een consument en is gebaseerd op een tussen hen gesloten overeenkomst, de nationale rechter na het verstrijken van een vervaltermijn verbiedt, ambtshalve of naar aanleiding van een door de consument opgeworpen exceptie vast te stellen dat een in een overeenkomst opgenomen beding oneerlijk is.

(¹) PB C 61 van 24.2.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 21 november 2002

in zaak C-473/00 (verzoek van het tribunal d'instance de Vienne om een prejudiciële beslissing): Cofidis SA tegen Jean-Louis Fredout (¹)

(„Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Door verkoper ingediende vordering — Nationale bepaling die nationale rechter verbiedt om na verstrijken van vervaltermijn ambtshalve of naar aanleiding van door consument opgeworpen exceptie oneerlijk karakter van beding vast te stellen”)

(2003/C 7/06)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-473/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunal d'instance de Vienne

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 21 november 2002

in zaak C-23/01 (verzoek van het Hof van Beroep te Brussel om een prejudiciële beslissing): Robelco NV tegen Robeco Groep NV (¹)

(„Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 5, lid 5 — Bepalingen betreffende bescherming tegen gebruik van teken anders dan ter onderscheiding van waren of diensten — Omvang van deze bescherming — Tekens die overeenstemmen met merk”)

(2003/C 7/07)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-23/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Hof van Beroep te Brussel (België), in het aldaar aanhangige geding tussen Robelco NV en Robeco